

POFORTUNIAĆ (1) *vb impf*

1 sg praes pofortuniām.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. pofortunić.

Dawać pomyślność: Prospero, Polzczęściam/ Pofortuniām. Mącz 327c.

Synonim: poszczęściać.

Formacje współrdzenne cf FORTUNIC.

KW